

[Arentoft]

verden og i Danmark, der spiller på den frygt, der bor i os alle, er uhyggeligt, men vi lever gud ske lov i et demokrati, og enhver har lov til at forfægte sin mening og holdning, men det må ske for egne midler.

Derfor kan fremskridtspartiet ikke gå ind for dette forslag, som jo i realiteten går ud på at uddanne civile værnepligtige til forsvarsnihilister for skatteydermidler.

For at sige det endnu stærkere, så vender fremskridtspartiet sig imod forslaget, især fordi der her er tale om et forslag fra et politisk parti, som ønsker egne politiske mål opfyldt med et tilsyneladende uskyldigt forslag, der kan se fornuftigt ud. Men fremskridtspartiet har gennemskuet det.

Grethe Lyngs (CD):

Centrum-demokraterne kan selvfølgelig heller ikke støtte forslaget, da vi som bekendt er medlem af NATO og dermed har vore forpligtelser, og alle ved, at CD ønsker et effektivt forsvar. At nogle må fritages for militærtjeneste af f.eks. religiøse grunde, må vi acceptere.

Forslagsstillernes mening med dette beslutningsforslag er ganske tydelig, nemlig at arbejdet i indkaldelsesperioden skal være mere meningsfyldt, end det er nu, og at det skal være det for både de civile værnepligtige og almindelige værnepligtige. Men begrebet meningsfyldt skal og må være målrettet, og målet må være vores forsvar.

I bemærkningernes indledning står der, at store dele af de civile værnepligtige ikke er uvillige til at bidrage til landets sikkerhed. Jeg kan også henvise til den enorme tilgang til hjemmeværnet, vi har i denne tid. Men hvordan man skal bidrage til denne sikkerhed, det er vi meget uenige om, i hvert fald med SF.

Det skal ikke fremstå som mere attraktivt at blive civil værnepligtig end almindelig værnepligtig. Det vil være i modstrid med grundlovens § 81. Selvfølgelig skal det heller ikke føles som en straf, hvis man af personlige grunde vælger at blive civil værnepligtig. Men med de nuværende muligheder for både udstationering og lejrophold mener centrum-demokraterne ikke det kan opfattes sådan. Vi mener, det fungerer, som det er, og vi kan ikke støtte beslutningsforslaget – det ville være for naivt at tro.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hvis hr. Pelle Voigt sidder og bliver lidt mistrøstig over indlæggene, vil jeg bede ham om at tænke tilbage til dengang, da vi havde diskussionen om, hvorvidt det skulle tillades civile værnepligtige at udføre andet end meningsløst skovarbejde. Dengang hørte vi stort set de samme taler vendt imod nyordningen: det ville gå sådan, at ingen ville aftjene værnepligt i forsvaret.

I mellemtiden er der jo sket det, at vi har gjort mindre brug af værnepligten, og jeg kunne godt have ønsket mig, at forsvarsministeren havde været her i dag, for jeg forstår, at han har nogle overvejelser om at udvide anvendelsen af værnepligtige. Hvis det bliver en realitet, er der ingen tvivl om, at antallet af nægttere vil stige igen, for en af årsagerne til, at vi har så få nægttere i dag, er jo, at værnepligtstjenesten – ja endda selve værnepligten – på det nærmeste er blevet en frivillig sag, og det er udmærket.

Jeg synes, at SF med sit forslag peger på en naturlig udvikling for noget, som vi længe har accepteret, nemlig at et værnepligtigt ungt menneske, som ønsker at deltage, har nogle muligheder for at udøve sin virksomhed, og jeg kan ikke se, at den omstændighed, at der i dag skulle være rigeligt med udstationeringspladser, skulle forhindre, at der blev udpeget flere; det koster jo ikke noget at have flere muligheder stående åbne.

Jeg tror, vi alle sammen i går fik tilsendt et brev fra Greenpeace, miljø- og fredsorganisationen, som fortæller, at den ikke må modtage civile værnepligtige i sin virksomhed. Jeg synes, det er helt enkelt og indlysende, at netop en sådan organisation burde være et sted, hvor man kunne aftjene sin civile værnepligt.

Men jeg så altså gerne, at vi fik denne debat om værnepligten og om det, som jo også er nævnt i SFs forslag, nemlig interessen for at bidrage til freds- og sikkerhedspolitisk arbejde, for det er nok en kendt ting, at der er stadig flere, der engagerer sig, men at debatten om sikkerhedspolitik også bliver mere nuanceret. Jeg synes, det er et mål i sig selv at påkalde interessen for deltagelse i freds- og sikkerhedspolitisk virksomhed, og kunne man skabe nye indgange til det, synes jeg også, vi burde være parate til lovgivningsmæssigt at åbne for det.